

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 sierpnia 2022 r.

sprawy **W. T.**

skazanego za czyn z art. 178a § 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 12 października 2021 r., sygn. akt III Ka [...]

zmieniającego w części, a w pozostałym zakresie utrzymującego w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w L.

z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego W. T. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 9 lutego 2021 roku, sygn. akt II K [...], oskarżonego W. T. uznano za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za co wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto, zasądzono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych oraz orzeczono zakaz prowadzenia przez W. T. wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 12 października 2021 roku, w sprawie o sygn. akt III Ka [...], zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: a) wyeliminował z opisu czynu przypisanego oskarżonemu W. T. zwrot o treści: „a ponadto w czasie i miejscu j/w prowadził pojazd pomimo decyzji nr [...] z dnia 18 września 2018 r. wydanej przez Starostę R. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami”, b) wyeliminował z podstawy prawnej skazania zwrot o treści: „i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk” oraz przyjął jako podstawę prawną skazania treść art. 178a § 4 kk, c) wyeliminował z podstawy prawnej wymiaru kary zwrot o treści: „w zw. z art. 11 § 3 kk” oraz przyjął jako podstawę prawną wymiaru kary treść art. 178a § 4 kk. W pozostałym zakresie utrzymał wyrok w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego W. T., który zaskarżył ww. orzeczenie w całości na jego korzyść i zarzucił rażące naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść orzeczenia:

„1. Art. 433 § 2 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk (zarzut przeprowadzenia niedostatecznej kontroli instancyjnej) poprzez nierozpoznanie właściwie zarzutów apelacyjnych podniesionych w apelacji skazanego w zakresie:

- Art. 7 kpk poprzez niewłaściwe dokonanie kontroli oceny zgromadzonego materiału dowodowego tj. przyznanie waloru wiarygodności zeznaniom świadków T. L. i K. L.. Podczas gdy, ich zeznania stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami skazanego W. T., świadka J. L. które to osoby stanowczo zaprzeczają aby w nocy z 30 września na 1 października 2019r. w H. powiatu [...] skazany prowadził pojazd marki S. [...] o nr rej. [...] w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie nie mniej niż 1,11 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu).

- Art. 7 kpk poprzez niewłaściwe dokonanie oceny materiału dowodowego tj. zeznań świadków zeznań K. S., G. C. podczas gdy ich zeznania nie były spójne i nie pokrywały się ze sobą oraz z zeznaniami świadków T. L. i K. L. w zakresie godziny prowadzenia pojazdu przez skazanego w tym awantury pomiędzy

skazanym W. T. i K. L. która rzekomo miała mieć miejsce przed domem świadka K. S., a które to zdarzenie nie zostało potwierdzone przez pozostałych świadków.

- Art. 167 kpk w poprzez nie przeprowadzenie dowodu z przesłuchania skazanego W. T. za pomocą wariografu który to dowód mógł potwierdzić wyjaśnienia skazanego jako wiarygodne oraz świadka J. L. w tym zakresie, że skazany nie prowadził w dniu w dniu 30 września na 1 października 2019r. w H. powiatu [...] pojazd mechaniczny marki S. G. o nr rej. [...] w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości.

- Art. 167 kpk w zw. z art. 193 kpk poprzez nie przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu fotografii na okoliczność wykazania kiedy zostały wykonane zdjęcia uwidaczniającego skazanego w pojeździe które to zalegają w aktach sprawy, w tym na okoliczność czy pojazd znajdował się wówczas w ruchu. Brak przeprowadzenia dowodu przez biegłego posiadającego specjalistyczną wiedzę w ocenie obrony doprowadziło do tego, iż Sąd dowolnie uznał, że przedłożona dokumentacja fotograficzna wykazała aby skazany dopuścił się zarzucanego mu czynu.

- Art. 167 kpk w zw. z art. 193 §1 kpk poprzez brak przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego celem ustalenia czy jest możliwe odzyskanie nagrania z monitoringu z Stacji Paliw [...] w L. z dnia 30.09.2019r., który to dowód w przypadku jego odzyskania wykazałby, że skazany nie prowadził w nocy z 30 września na 1 października 2019r. w H. powiatu l. pojazd marki S. [...] o nr rej. [...] w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, a prowadziła go J. L..

- Art. 167 kpk w zw. z art. 9 §2 kpk poprzez brak przeprowadzenia dowodu z oględzin miejsca posesji J. L., T. L. oraz K. S. celem wykazania, czy świadkowie w porze nocnej przy braku oświetlenia mieli możliwość z uwagi na odległość rozpoznanie osoby która rzekomo kierowała pojazdem w nocy z 30 września na 1 października 2019r. w H..

2. Art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. Art. 410 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez niezauważenie i nierozważenie przez Sąd Okręgowy że Sąd Rejonowy w L. oparł się na okolicznościach, które budzą wątpliwości a które obciążały

oskarżonego, a nie na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku postępowania, a mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy,

3. Art. 433 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk w zw. z art. 424 § 1 kpk poprzez nieustosunkowanie się w sposób spełniający standard procesowy w uzasadnieniu Sądu odwoławczego, do wniosków i zarzutów o charakterze prawno-karnym wskazanych w treści apelacji złożonej przez obrońcę oskarżonego, a tym samym brak skonkretyzowania przyczyn i podstaw niezasadności wskazanych zarzutów, co w konsekwencji spowodowało bezkrytyczne podzielenie stanowiska Sądu a quo o winie oskarżonego oraz błędne przyjęcie, iż wszystkie podniesione w apelacji zarzuty obrońcy oskarżonego są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie, a mianowicie w zakresie dowodów w postaci bezpośredniego świadka J. L., które wskazały na brak dowodów, aby oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.”

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości tj. uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie z ostrożności procesowej: o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowy w L. wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, o czym przesądził zakres podniesionych w niej zarzutów.

Przypomnieć należy, że kasacja nie stanowi trzeciej instancji rozpoznawania spraw karnych, lecz jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, a zarazem i środkiem kontroli prawomocnych orzeczeń sądowych. To sprawia, że postępowanie kasacyjne prowadzi tylko do oceny kasacji w aspekcie rażącego naruszenia przepisów prawa, przez sąd odwoławczy, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a nie zaś do merytorycznego rozpoznania sprawy, w której kasacja została wniesiona (zob. postanowienie SN z 25 lutego 2014 r., IV KK

6/14). Postępowanie kasacyjne nie jest z pewnością postępowaniem, które ponawiać ma kontrolę odwoławczą. W toku postępowania z założenia nie dokonuje się zatem kontroli poprawności oceny poszczególnych dowodów, nie weryfikuje zasadności ustaleń faktycznych i nie bada współmierności orzeczonej kary (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2014 r. IV KK 125/14).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu przeprowadzenia niedostatecznej kontroli instancyjnej poprzez nierozpoznanie właściwie zarzutów apelacyjnych podniesionych w zakresie naruszenia art. 7 k.p.k. i art. 167 k.p.k., wskazać należy, że uważna lektura uzasadnienia Sądu odwoławczego prowadzi do zgoda odmiennych wniosków. Sąd Okręgowy ustosunkował się bowiem do oceny zeznań świadków T. L. i K. L., dostrzegając niedokładność w ich depozycjach, która jednak nie pozbawiła ich wiarygodności; zwrócił przy tym uwagę na okoliczność pozostawania przez tych świadków w konflikcie z J. L., a także bliską relację między nią a oskarżonym, która mogła wpłynąć na złożenie przez nią zeznań korzystnych dla W. T.. Sąd odwoławczy odniósł się także do oceny zeznań świadków K. S. i G. C., zwracając uwagę na szczegóły ich wypowiedzi co do miejsca zdarzenia, a także na dwuczłonowy charakter zajścia – o dwóch różnych porach.

Wbrew twierdzeniom obrońcy, Sąd odwoławczy omówił również kwestię wnioskowanego przez obronę dowodu „z wariografu”, wskazując, że rozstrzygnął ten wniosek dowodowy w toku postępowania odwoławczego (co potwierdza k. 244v), a nadto podzielił ocenę wyjaśnień oskarżonego i zeznań J. L. dokonaną przez Sąd Rejonowy, uznając, że nie wymaga ona uzupełnienia przez przeprowadzenie dodatkowego przesłuchania oskarżonego z udziałem wariografu. Ponadto, wobec treści art. 192a § 2 k.p.k. brak było ustawowych przesłanek do przeprowadzenia wnioskowanego dowodu. Odnosnie do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu fotografii, Sąd odwoławczy wyraźnie wskazał z jakich powodów byłoby to niepotrzebne i niecelowe, zarówno w przypadku ustalenia czasu wykonania zdjęć, jak i kwestii pozostawania na nich przez skazanego w ruchu, co uznał za ustalone innymi dowodami. Natomiast zarzut braku przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego celem ustalenia czy jest możliwe odzyskanie nagrania z monitoringu ze Stacji Paliw [...] w L. nie był

podnoszony w apelacji ani w toku postępowania odwoławczego; w apelacji obrońca zarzucił naruszenie art. 167 k.p.k. poprzez brak przeprowadzenia dowodu z nagrania monitoringu, do czego Sąd Okręgowy się ustosunkował, wskazując, że przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe w celu pozyskania tego nagrania, ale było to niemożliwe z uwagi na miesięczny okres jego archiwizacji (co potwierdza k. 243). Do zarzutu dotyczącego braku przeprowadzenia dowodu z oględzin miejsca posesji J. L., T. L. oraz K. S., Sąd II instancji odniósł się, uznając zarzut za całkowicie nieuzasadniony i wskazując, że dostępna jest dokumentacja zdjęciowa z miejsca zdarzenia, która potwierdza, że świadkowie byli w odległości umożliwiającej zrobienie zdjęć.

Trafnie wskazano więc w odpowiedzi Prokuratora na kasację, że wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd odwoławczy odniósł się w swoim orzeczeniu do wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów, omawiając szczegółowo przyczyny braku ich uwzględnienia. Sądy obu instancji w sposób pełny i logiczny wskazały w uzasadnieniach swoich orzeczeń, jakie przyczyny legły u podstaw uznania W. T. za winnego czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości. Obrońca zdaje się nadal lansować wersję przedstawianą przez skazanego i świadka J. L., lecz ocena dowodów oczekiwana przez obrońcę nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ nie wykazano po stronie Sądu odwoławczego rażących uchybień w zakresie kontroli oceny dowodów dokonanej przez Sąd I instancji.

Kolejny zarzut z art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. również nie wytrzymuje w realiach sprawy krytyki. Sąd odwoławczy ustosunkował się do zarzutu apelacyjnego obrońcy z art. 410 k.p.k., uznając go za niezasadny i wskazując, że nie podziela oceny skarżącego w tym zakresie. Norma z art. 4 k.p.k. stanowi zaś ogólną dyrektywę postępowania, której naruszenia obrońca nie wykazał. Sąd Okręgowy w R. w sposób kompleksowy ocenił zarzuty apelującego i - co wynika z pisemnego uzasadnienia orzeczenia - brał pod uwagę dowody i okoliczności przemawiające za sprawstwem W.T., nie tracąc jednak z pola widzenia dowodów przeciwnych, w tym linii obrony zaprezentowanej przez stronę skarżącą.

Za oczywiście bezzasadny uznać również należało zarzut z art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez rzekome

nieustosunkowanie się w uzasadnieniu Sądu odwoławczego, w sposób spełniający standard procesowy, do wniosków i zarzutów wskazanych w treści apelacji złożonej przez obrońcę oskarżonego. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Okręgowy w sposób pełny i rzeczowy odniósł się do zarzutów apelacyjnych, oceniając je i argumentując swoje stanowisko. Uzasadnienie rozstrzygnięcia tego Sądu nie wykazuje żadnych wadliwości, rozbieżności czy braku logiki przeprowadzonego wyводу. Odmienne od Sądów stanowisko obrońcy w zakresie sprawstwa W. T. i wartości dowodowej zeznań J. L., niepoparte rażącym naruszeniem prawa przez Sąd odwoławczy, nie może stanowić podstawy kasacyjnej.

Z powyższych względów, nie dopatrując się w przedmiotowej sprawie zaistnienia którejkolwiek z wymienionych w treści art. 439 § 1 k.p.k. bezwzględnych przyczyn odwoławczych ani innej rażącej obrazy prawa mogącej mieć istotny wpływ na treść orzeczenia Sądu II instancji, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., zdecydował o oddaleniu kasacji obrońcy W. T., jako oczywiście bezzasadnej.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia skazanego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, Sąd Najwyższy obciążył go tymi kosztami.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]